

Posl.br.17.Ovr.317/2021

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dr. Ante Starčevića 23, Dubrovnik

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski sud u Dubrovniku, po sucu tog suda Petroneli Jakobušić, a na prijedlog više sudske savjetnice specijalista Ane Poljanić, u pravnoj stvari ovrhovoditelja Presoflex gradnje d.o.o., Industrijska 30, Požega, OIB 66952197279, kojeg zastupa Frane Dobrović, odvjetnik u Rijeci, protiv ovršenika Aluminij Kovačić d.o.o., Mostarska 1E, Dubrovnik, OIB 85391173620, kojeg zastupa Željko Knežević, odvjetnik u Dubrovniku, radi prigovora ovršenika u postupku izravne naplate, dana 03. prosinca 2021.,

riješio je

- I. Odbija se prijedlog ovršenika za da se pljenidba i prijenos novčanih sredstava po zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja, temeljem bjanko zadužnice broj OV-1536/2020 ovjerene dana 19. lipnja 2020.g. kod Javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog, proglasi nedopuštenom, zaprimljen pred ovim sudom dana 02. studenog 2021.g., kao neosnovan.
- II. Odbija se prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe i odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos sredstava temeljem bjanko zadužnice broj OV-1536/2020 ovjerene dana 19. lipnja 2020.g. kod Javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog po zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja, temeljem kao neosnovan.

izaključio je

- I. Upućuje se ovršenik, da u roku od 15 dana od dana primitka ovog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem bjanko zadužnice broj OV-1536/2020 ovjerene dana 19. lipnja 2020.g. kod Javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog nedopuštenom iz razloga jer ovrhovoditelj nije platio izvršene radove ovršeniku i neovlašteno raskinuo ugovor da onemogućiti ovršenika u naplati već izvedenih radova,

čime je nedozvoljen pokušaj ovrhovoditelja da naplaćuje bjanko zadužnicu temeljem pravnog posla po kojem je istodobno ovrhovoditelj dužnik ovršeniku i time još uveća svoj dug prema ovršeniku, te da ne postoji tražbina čija se naplata prisilnim putem traži.

- II. Pokretanje parnice ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine.

Obrazloženje

1. Ovršenik je dana 02. studenog 2021.g. podnio ovom sudu prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim navodeći u istom da je ovrhovoditelj dana 27. listopada 2021.g. protiv ovršenika zatražio izravnu naplatu temeljem bjanko zadužnice broj OV-1536/2020 ovjerene dana 19. lipnja 2020.g. kod Javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog, a koju zadužnicu je ovršenik dao kao instrument osiguranja po Ugovoru o podizvođenju radova br.27A-UP/2020 sklopljenog dana 01. travnja 2020.g. između ovršenika kao izvođača radova i ovrhovoditelja kao naručitelja.

Ovršenik se poziva na odredbe čl. 210. st.2. u vezi sa čl.50. Ovršnog zakona i to razloge navedene u čl.50.st.1. toč.3. i toč.7. OZ-a tj. da je ovršna isprava stavljena izvan snage, odnosno izgubila djelotvornost ili je utvrđeno da je bez učinka, odnosno da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrshi temeljem ovršne isprave ili je nije ovlašten temeljem te isprave tražiti protiv ovršenika.

Opravdavajući žalbene navode ovršenik pojašnjava da je sa ovrhovoditeljem kao podizvođač sklopio gore navedeni ugovor o podizvođenju radova, po kojem je preuzeo obvezu izvođenja radova postavljanja aluminijske bravarije i dijela aluminijske fasade na rekonstrukciji kompleksa Opće bolnice dr. Ivo Pedišić Sisak, sve sukladno detaljnom opisu, vrstama radova, količinama, te jediničnim cijenama određenim troškovnikom u skladu sa projektno-tehničkom dokumentacijom. Ovršenik je izvršio znatnu količinu radova te je ovrhovoditelju dostavio dvije privremene situacije radi uplate, no ovrhovoditelj ne samo da je odbio platiti privremene situacije, već je odbio i ovjeriti daljnje izvođenje radova, kao što u dogovorenim rokovima nije dostavio potrebnu tehničku dokumentaciju, na koji način je namjerno opstruirao ovršenika u daljnjem radu. Na ovršenikov opetovani poziv za uplatu ovrhovoditelj je dana 11. prosinca 2020.g. uputio ovršeniku dopis u kojem ga obavještava o jednostranom raskidu ugovora. Ovršenik je pred Općinskim sudom u Sisku proveo postupak osiguranja dokaza pod posl.br.R1-142/2020 radi zaštite svoje tražbine temeljene na izvršenim radovima sukladno privremenim situacijama, te smatra da je u navedenom postupku utvrđeno da je ovršenik izvršio svoju obvezu, kao i količina i vrijednost izvedenih radova, te da ovrhovoditelj nije platio za izvedene radove. U takvoj situaciji, u kojoj ovrhovoditelj nije platio izvedene radove i jednostrano je i neovlašteno raskinuo ugovor da onemoguću ovršenika u naplati, ovršenik smatra da je apsolutno nedozvoljen pokušaj ovrhovoditelja da naplaćuje bjanko zadužnicu

temeljem pravnog posla po kojem je ovrhovoditelj istovremeno ovršenikov dužnik i time još uveća svoj dug prema ovršeniku. Ističe da ovrhovoditelj nezakonitim pokušajem naplate zloupotrebljava ovršnu ispravu koja mu je dana u zaključenju predmetnog pravnog posla znajući da ne postoji tražbina čija se naplata prisilnim putem traži, a uz to sam pravni posao je jednostrano raskinut od strane ovrhovoditelja bez krivnje ovršenika. Stoga smatra da su pretpostavke propisane čl. 50. st.1. toč.3. i 7. Ovršnog zakona ispunjene.

Kako je sudu podnio prijedlog da se pljenidba i prijenos proglase nedopuštenim, predlaže da se odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava. Pored ranije iznesenih činjenica navodi da je vrijednost izvršenih radova veća od svih mogućih tražbina ovrhovoditelja za koje bi po ugovoru bilo moguće tražiti osiguranje, te da bi provedbom ovrhe pljenidbom i prijenosom sredstava ovršeniku nastala nenadoknadiva šteta jer mu je račun blokiran i neosnovano se naplaćuje iznos od 425.862,12 kuna uvećano za zatezne kamate. Pokazalo se da je praksa ovrhovoditelja i sa drugim izvođačima na ovakav način poduzimati nezakonite radnje u cilju pribavljanja sredstava koja mu ne pripadaju, a na štetu ovršenika. S obzirom na financijske prilike i okolnosti poslovanja ovršenika radi se o velikom novčanom iznosu koji neće moći podmiriti u duljem vremenskom razdoblju, već je raskidom ugovora doveden u gubitak i nije ostvario naplatu radova koje je završio. Neće moći financirati radnike i druga gradilišta koja su mu bitna za opstojnost.

Podneskom od dana 08. studenog 2021.g. ovršenik je dopunio prijedlog na način da je zatražio da se pljenidba proglasi nedopuštenom za iznos od 262.532,77 kuna, jer je u međuvremenu FINA zaplijenila dodatna sredstva.

U prilogu prijedloga dostavljen je zahtjev za izravnu naplatu, specifikacija potraživanja, bjanko zadužnica, specifikacija uz zahtjev za izravnu naplatu, izvadak o stanju i prometu računa za ovršenika, očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate za istog, Ugovor o podizvođenju radova br. 27A-UP/2020, ugovorni troškovik, Privremena situacija br.1., Rekapitulacija kompleks OB Dr. Ivan Pedišić Sisak, Privremena situacija br.2., poziv na plaćanje od 8. prosinca 2020.g., raskid ugovora, nalaz i mišljenje sudskog vještaka Milene Polimac Rođak.

2. Čl. 210. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 73/17, 131/20 - u daljnjem tekstu OZ) propisuje da nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine ili na drugi način sazna za takvu naplatu protiv njega može od suda predložiti sudu da donese rješenje kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava, odnosno rješenje kojim će pljenidbu i prijenos proglasiti nedopuštenom.

Čl. 210. st. 2. Ovršnog zakona propisuje da se na prijedlog proglašenje pljenidbe i prijednosa sredstava povodom zahtjeva za izravnu naplatu tražbine na temelju ovršne odluke suda, na odgovarajući način primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi iz čl. 50. i 53. istog.

3. Sud je sukladno navedenim odredbama prijedlog zaključkom od dana 04. studenog 2021.g. dostavio ovrhovoditelju da se o istom očituje.

4. Ovrhovoditelj se u svom podnesku zaprimljenim dana 24. studenog 2021.g. usprotivio prijedlogu ocjenjujući da su neosnovani i da nisu ispunjeni uvjeti propisani

zakonom za njihovo usvajanje. Smatra da ovršenika treba uputiti u parnicu radi utvrđenja ovrhe nedopuštenom, jer utvrđivati složene odnose stranaka koji proizlaze iz ugovora nije moguće u okviru ovršnog postupka. Smatra da je ovršenik podnoseći prijedlog u potpunosti izgubio iz vida odredbe zaključenog ugovora te pravno relevantne činjenice temeljem kojih, ma što ovršenik tvrdio, egzistira novčano potraživanje ovrhovoditelja spram njega. Sporna zadužnica, koja je ovršna isprava u ovom predmetu izdana je kao jamstvo za uredno ispunjenje ugovora, Ugovorom su u čl. 21. regulirani međusobni odnosi u odnosu na pravo naplate ugovorne kazne radi neurednog ispunjenja ugovora, a zadužnica predstavlja jamstvo za plaćanje ugovorne kazne. Kako ovršenik nije uredno ispunio zaključeni ugovor, nastala je obveza plaćanja ugovorne kazne, za koju je ovrhovoditelj izdao i račun, koji predstavlja knjigovodstvenu osnovu potraživanja koje se naplaćuje temeljem zadužnice. Do raskida ugovora došlo je isključivo krivnjom ovršenika, zbog kršenja rokova za primopredaju radova i niza drugih ugovornih odredaba, a zbog čega ovrhovoditelj kao glavni izvođač radova nije na vrijeme ispunio svoju obvezu prema naručitelju, koji mu je onda obračunao ugovornu kaznu. Dostavlja opsežnu prepisku kao dokaz na navedene okolnosti. Neovisno o navedenom ističe da je prema stajalištu VSRH zadužnica apstraktna obveza, nezavisna od pravnog posla u vezi s kojim je izdana, a kako ovršenik ne osporava da je zadužnicu i izdao, u svakom slučaju njegova tražbina postoji.

Smatra da ovršenik nije učinio vjerojatnim zadovoljenje zakonskih uvjeta propisanih za odgodu ovrhe i odgodu prijenosa, jer je njegov prijedlog u cijelosti paušalan i nepotkrijepljen ikakvim dokazima.

5. Cijeneći sve navode i priložene dokaze sud nalazi da prijedlog ovršenika za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, kako glavni tako i podredno istaknuti, u dijelu u kojem je u ovom postupku ovlašten odlučivati, nije osnovan.

6. Vezano za dio prijedloga za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u dijelu u kojem je sud ovlašten odlučivati u ovom postupku, a to je žalbeni razlog iz čl. 50. st.1. toč.3. OZ-a, sud ne smatra da je isti ostvaren. Ovršna isprava u ovom predmetu je zadužnica izdana od strane ovršenika ovrhovoditelju posl.br.OV-1536/2020 ovjerene dana 19. lipnja 2020.g. kod Javnog bilježnika Petra Ujevića iz Imotskog. Među strankama nije sporno da bi ovršenik ovrhovoditelju dao navedenu zadužnicu kao sredstvo osiguranja prilikom sklapanja ugovora o podizvođenju radova. Čl.50. st.1. toč.3. OZ-a predviđa da ovršenik može izjaviti žalbu protiv rješenja (ovdje protiv pljenidbe i prijenosa) ukoliko je ovršna isprava ukinuta, poništena, preinačena, stavljena izvan snage, ili na drugi način izgubila svoju djelotvornost, odnosno da je utvrđeno da je bez učinka. Ovršenik ne specificira na koji se od pobrojanih razloga poziva, ali sud ne nalazi ni jedan od njih ostvarenim. Kako osnovano ističe ovrhovoditelj, izdana zadužnica je odvojen pravni posao od

ugovora koji su stranke sklopile i raskid istog ne dovodi do toga da ona bude bez učinka. Ovršenik ničim nije dokazao da bi zadužnica bila ukinuta, preinačena, stavljena izvan snage ili da je na drugi način izgubila svoju djelotvornost. Većina navoda ovršenika iz prijedloga zapravo se odnose na žalbeni razlog iz čl.50.st.1.toč.7. OZ-a u kojem stoji da se žalba može izjaviti ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave ili je nije ovlašten tražiti spram ovršenika. Tu ovršenik navodi razloge zašto smatra da ovrhovoditelj nije ni smio zatražiti izravnu naplatu, zašto smatra da je njegovo ponašanje nezakonito i zašto ugovor koji su imali nije smio biti raskinut na način kako jest, te da je on već izvršio radove koji su daleko veće vrijednosti za ovrhovoditelja, koje nije naplatio zbog ranije navedenog.

7. Čl. 52. st.1. i 3. OZ-a, koji se također primjenjuje temeljem čl. 210.st.2. OZ-a, propisuje da će ako je žalba izjavljena iz razloga navedenih u čl. 50. st.1. toč. 7. i 9.-11. OZ-a sud prvog stupnja dostaviti ovrhovoditelju žalbu radi očitovanja, te ukoliko ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje ovršenika uputiti da u roku od 15 dana od dana primitka zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Kako se opravdanost prijedloga da se pljenidba proglassi nedopuštenom, a koji je izjavljen i iz razloga iz čl. 52.st.1. toč.11. OZ-a ne može u ovom postupku utvrditi pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, niti se opravdanost prigovora može utvrditi na temelju općepoznatih činjenica ili primjenom pravila o zakonskim predmnijevama, u kojem slučaju bi sukladno čl. 52.st.4. OZ-a sud mogao prihvatiti žalbu, a i ovrhovoditelj se prigovoru usprotivio, valjalo je odlučiti kao u toč.1 i 2. zaključka.

8. Ovršnik navodi da, pošto je izjavio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, a kako smatra da se ovrhovoditelj neosnovano naplaćuje, smatra da će provedbom ovrhe nastati ovršeniku nenadoknativa šteta. Navodi kako je praksa ovrhovoditelja i sa drugim izvođačima na ovakav način poduzimati nezakonite radnje u cilju pribave sredstava koji im ne pripadaju. Istakao je da se radi o velikom iznosu koji ovršenik neće moći podmiriti u dužem razdoblju, te ponavlja da krivnjom ovrhovoditelja nije mogao naplatiti poslove koje je izvršio. Dalje navodi da neće moći financirati plaće djelatnika i druge projekte.

9. Ovršenik nije specificirao koji uvjet propisan čl. 65. st.1. toč.1 do 11. smatra da je zadovoljen time što je podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim. Kako je u jednoj od točaka – toč.5. propisano je da uvjet zadovoljen ako je žalba izjavljena iz razloga navedenih u čl.52 OZ-a, a jest, time je taj dio uvjeta formalno zadovoljen. No drugi uvjet (nastanak nenadoknative ili teško nadoknative štete) sud svakako ne smatra zadovoljenim navođenjem vrlo općenito da će plaće i budući projekti doći u pitanje, te ponavljanja o krivnji ovrhovoditelja za neuspjeh njihovog poslovnog odnosa. Na odgodu prijenosa sredstava primjenjuju se odredbe o odgodi ovrhe, a navedeni institut (iako ovršenik i navedeno traži) svakako ne bi postigao svrhu koju ovršenik želi postići, jer odgoda prijenosa znači da su sredstva zaplijenjena i dalje se plijene, ali ostaju na posebnom računu kod FINAe do konačne odluke suda, a ovršenik s njima svakako ne može raspolagati i time osigurati

sredstva za poslovanje. Stoga je i prijedlog za odgodu, kao i prijedlog za odgodu naloga bankama za prijenos sredstava trebalo odbiti kao u toč.II. rješenja.

U Dubrovniku, 03. prosinca 2021.g.

Sutkinja:

Petronela Jakobušić

Dokument je elektronički potpisan: PETRONELA JAKOBUŠIĆ	DN C=HR O=OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU 2.5.4.97=1130048523438303734343634353238 L=DUBROVNIK S=JAKOBUŠIĆ G=PETRONELA CN=PETRONELA JAKOBUŠIĆ
Vrijeme potpisivanja: 03-12-2021 16:44:31	
	

Odluku izradila viša sudska savjetnica specijalist Ana Poljanić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv toč.I. i II. rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave istog. Žalba se predaje putem ovog suda pismeno u 3 istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje nadležni Županijski sud. Protiv toč.I. i II. zaključka pravni lijek nije dopušten.

DNA:

- ovrhovoditelj po punomoćniku Frani Dobroviću, odvjetniku u Rijeci
- ovršenik po punomoćniku Željku Kneževiću, odvjetniku u Dubrovniku

Broj zapisa: **eb302-caecb**

Kontrolni broj: **086b7-fb38b-93785**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PETRONELA JAKOBUŠIĆ, L=DUBROVNIK, O=OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.